

Tre år med Ole Bundgaard

Per-Olof Johansson

Ole Bundgaard planlagde på et eller andet tidspunkt, at hans HAIKU skulle være en trilogi, og nu er så III udkommet. Hvert bind rummer et haiku til hver af et års dage – så det blive tre år med Ole Bundgaard, hvis man vælger at læse et haiku om dagen.

Det vil være en god læsemulighed – en mulighed blandt mange. Læser tit sådan. Jeg har læst de andre to bind – og efter det program, ville jeg altså kunne skrive noget om bogen om et år.

Jeg vælger noget andet. Først læser jeg epilogen, det synes jeg man skal gøre, selvom den står sidst. Det er en meget fin anmeldelse af bogen, et godt læseredskab undervejs, hvis man har behov for kasser at placere haiku'ene i.

Så læser jeg fra starten på trods af kalenderen. Nej jeg læser nok først på den dag, jeg var på, så diverse familiefødselsdage og lidt rundt omkring – men altså, fordi jeg vil vide, hvad min gode ven har skrevet – begynder jeg så fra begyndelsen. Det går der lidt tid med, inden det ringer. Det gør det så, og så glider jeg igen ned i en bølgedal inden det ringer igen og sådan et par gange. Det kunne jo være en måde at læse på – fra bølgetop til bølgetop. Men en anden dag sker der så noget mærkeligt – jeg begynder at høre Ole læse op. Han anbefaler højtlesning, men jeg kan jo ikke læse som ham – men inde i hovedet kan jeg godt, sådan som man kan høre et symfoniorkester med både Mozart og Beethoven. Og selvom man aldrig har hørt Ole læse op, tror jeg, man vil kunne fange melodien, hvis man snor sit hoved lidt i retning af det jyske.

Så sker der noget – så kan jeg slet ikke holde op, og ideen med bølgetoppe forsvinder helt, og jeg begynder forfra. Han siger i epilogen, at formen med 5-7-5 stavelser er den som tvinger ham fremad – de andre regler for haiku tager han ikke så meget hensyn til. Hvordan digte bliver til, er vel egentlig ikke læserens sag. Det som her bliver vigtigt er, at disse kortdigte i al deres mangfoldighed og hjemhørende i mange forskellige kasser – følger en rød tråd. Skulle jeg kunne trække denne tråd frem – andre vil sikkert se noget andet. Hvad jeg læste i går – vil læst i dag være noget helt andet. Det traditionelle ville jo være at citere, nogle karakteristiske, typiske – og så nogle fejlskud.

26. Juni

Sangfuglens rede
er hos mig hos naboen
holder kragen til

27. Juni

Du lovede mig guld
og grønne skove behold
bare skovene

Ja de er da karakteristiske. Som dagens

3. December

Man siger troen
kan flytte bjerge men vi
tror ikke på det

De er hver for sig karakteristiske for Ole Bundgaard – men ens er de da ikke. Jeg kan finde et, jeg bilder mig ind at have inspireret til. Men hvem ved – det kan jo være ham, der engang har inspireret mig?

30. Juli

Hvis alt står mellem
linjerne er der kun to
at gøre godt med

Selvfølgelig sætter nogle haiku større mærke i en, som dette

31. Juli

I det øjeblik
jeg går forbi træerne
bevæger de sig

Dem er der da flere af, og jeg får den tanke, at Ole Bundgaard er sandt religiøs.

Nok med citater. Fejlskud anser jeg for at være min fejllæsning – i morgen er jeg en anden og læser anderledes.

Kalenderen har nok været drivkraften og det organiserende princip, men du kan læse hvor du vil og hvornår du vil og få noget ud af HAIKU III.